

## บทที่ 6

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษารายงานเรื่อง "จริยธรรมของผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ต่อการเสนอข่าวความรุนแรง" สามารถสรุปผลการวิจัย และดำเนินการอภิปรายผลตลอดจนเสนอข้อเสนอแนะที่ได้รับจากงานวิจัยดังต่อไปนี้คือ

#### สรุปผล และอภิปรายผลวิจัย

จากงานศึกษาทั้งหมด ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการประเมินผลเป็น 3 ลักษณะ คือ

ส่วนแรก ศึกษาจากการเสนอข่าว (PRESENTATION)อาชญากรรมทั้งที่เป็นบทข่าวและภาพข่าวที่ปรากฏความรุนแรงเปรียบเทียบกันระหว่างสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง เพื่อให้เห็นความเป็นจริงทางจอภาพ ที่กลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมของสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งนำเสนอความรุนแรง จากนั้นจึงดำเนินการใน ส่วนที่สอง โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรม เพื่อหาเกณฑ์การตัดสินใจทางจริยธรรมที่ผู้ผลิตข้าวเหล่านั้น ใช้ในการพิจารณาความรุนแรงในข่าวสำหรับผลวิจัยในส่วนที่สองนี้ นำไปเปรียบเทียบกับส่วนแรก เพื่อประเมินว่าแนวคิดที่เป็นอุดมคตินี้ กลุ่มผู้ผลิตข้าวได้นำไปปฏิบัติบ้างหรือไม่ ประการใด พร้อมกันนั้นก็ดำเนินการใน ส่วนที่สาม ตามไปด้วย เป็นการเฝ้าสังเกตการณ์การปฏิบัติงานของฝ่ายข่าวอาชญากรรมทุกขั้นตอน เพื่อให้ทราบถึงบทบาทที่แท้จริงของผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมแต่ละคน ที่มีส่วนกำหนดความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมขณะดำเนินการผลิตข่าวประจำวัน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ก. บทบาทของผู้ผลิตข้าวอาชญากรรม ในฐานะผู้กรองสาร (GATEKEEPER) และ กำหนดสาร (AGENDA-SETTING)

จากการสังเกตการณ์กระบวนการผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ ทั้งสองแห่ง ได้แสดงให้เห็นว่า บุคคลสำคัญ (KEY MAN) ในการพิจารณาการออก อากาศ และจัดลำดับความสำคัญของข้าวอาชญากรรม คือ กลุ่มผู้บริหารงานข่าว

และจากผลการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวอาชญากรรมอันประกอบไปด้วยทีมปฏิบัติงานข่าว และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค ก็ได้ให้ผลสนับสนุน การมีบทบาท สำคัญของกลุ่มผู้บริหารงานข่าวข้างต้นว่า จากการที่ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ไม่มีนโยบายการผลิตข้าวอาชญากรรมที่ แน่นนอน คือไม่มีการระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษร กลุ่มผู้บริหารงานข่าวจึงเป็นเสมือน ตัวแทนนโยบาย โดยการควบคุมให้ฝ่ายปฏิบัติงานข่าว ผลิตข้าวอาชญากรรม ตามกรอบความต้องการของตน ซึ่งฝ่ายปฏิบัติงานข่าวสามารถเรียนรู้ได้ จากประ สบการณ์การทำงานร่วมกับสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ก็คือ ข่าวที่ผ่านการอนุมัติให้ออก อากาศได้ และข่าวที่ไม่ได้รับการอนุมัติให้ออกอากาศ หรือคัดทิ้ง

การที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้บริหารงานข่าว มีอำนาจการตัดสินใจได้เอง มีผลสำคัญต่อการเสนอข่าวอาชญากรรม และข่าวทุก ประเภทมาก เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดใดๆที่จะมีผลต่อธุรกิจของสถานี ไทยทีวีสี ช่อง 3 จึงมีการแต่งตั้งหัวหน้าฝ่ายข่าวซึ่งมาจากกรรมการของบริษัทบางกอก เอนเตอร์เทนเมนต์ จำกัด มาควบคุมในกลุ่มผู้บริหารงานข่าวด้วย ซึ่งแตกต่าง จากฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ที่ทางกรรมการของบริษัทจะไม่เข้ามาควบคุม อย่างใกล้ชิดในลักษณะนี้ จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่า บรรณาธิการ ข้าวอาชญากรรม และทีมข่าวแต่ละคนได้รับความไว้วางใจ มีอิสระในการ

ตัดสินใจตามขอบเขตของหน้าที่ที่รับผิดชอบ และถ้ามีความผิดพลาดใด ๆ เกิดขึ้น  
บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมและทีมข่าวจะร่วมกันรับผิดชอบ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเกณฑ์การคัดเลือกข่าว และจัดลำดับข่าวอาชญากรรม  
จะอยู่ในดุลยพินิจของกลุ่มผู้บริหารงานข่าว แต่ในระหว่างการปฏิบัติงานข่าวที่แต่ละ  
คนรับผิดชอบนั้น สังเกตได้ว่า ทุกคนในฝ่ายข่าวอาชญากรรมมีส่วนกำหนดภาพข่าว  
และบทข่าวอาชญากรรมได้ทั้งสิ้น เช่น ผู้สื่อข่าวเก็บรวบรวมข้อมูล ช่างภาพทำ  
การเลือกมุมกล้องและบันทึกภาพเหตุการณ์ ผู้เขียนข่าว ซึ่งอาจหมายถึงผู้สื่อข่าว  
หรือบางครั้งก็คือ บรรณาธิการข่าวอาชญากรรม ทำหน้าที่ลำดับเหตุการณ์และกำหนด  
ภาพ เป็นต้น

ในการพิจารณา "ความรุนแรง" ในข่าวอาชญากรรมที่เสนอสู่สายตาผู้ชมแต่ละ  
วันก็เช่นกัน ไม่ได้เป็นผลจากการตัดสินใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในฝ่ายข่าว แต่  
เป็นผลผลิตจากกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทั้งหมด ซึ่งในการศึกษาจริยธรรมของผู้  
ผลิตข่าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีทอง  
ทัพบกช่อง 7 ต้องทำการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องในอัตราร้อยละ 100 และ  
ผลสรุปรวมในแง่จริยธรรมในการเสนอข่าวได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- กลุ่มผู้บริหารงานข่าว : ได้แสดงทัศนะทางจริยธรรม ในฐานะเป็นตัว  
แทนนโยบายฝ่ายข่าว และมีอำนาจการตัดสินใจออกอากาศ และจัดลำดับข่าว

สำหรับเกณฑ์ทางจริยธรรมที่กล่าวว่า มาจากกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรม  
ข้างต้น สามารถแสดงให้เห็นดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์ทางจริยธรรมในการคัดเลือกชาวอาสาสมัคร

ระหว่างผู้บริหารงานชาวอาสาสมัคร

ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
<p>1. ไม่เสนอข่าวระดับ "ชาวบ้าน" ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม</p> <p>2. ไม่เสนอข่าวการทะเลาะวิวาท ความแตกแยก ทั้งในระดับบุคคล ที่มีชื่อเสียงทางสังคม และระดับชาวบ้าน</p>	<p>1. ไม่เสนอข่าวระดับ "ชาวบ้าน" ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม หรือที่เรียกว่า "ตีหัวหมา ด่าแม่กัน"</p> <p>2. ไม่เสนอข่าวที่แสดง ความแตกแยก ความขัดแย้ง เพราะจะนำไปสู่การแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง</p>
<p>3. ความรุนแรง ไม่ใช่สิ่งสำคัญในการเสนอข่าวอาสาสมัคร ชาวอาสาสมัครที่มีประโยชน์ต่อสังคม อาจไม่ปรากฏความรุนแรงใด ๆ เลยก็ได้ อย่างรายการภัย</p>	<p>3. ชาวอาสาสมัครที่มีเนื้อหาโหดร้าย เมื่อนำเสนอ ต้องไม่เน้นส่วนที่หวาดเสียว ซึ่งมีผลกระทบต่อจิตใจผู้ชม เช่น การทารุณเหยื่อ เป็นต้น</p>

ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
<p>4. มีความเป็นกลาง ต้องเสนอข่าวให้ได้หลายแง่หลายมุม ไม่ใช้สื่อเป็นที่พิจารณาคดี</p> <p>5. ต้องมีการติดตามข่าวจนกว่าจะได้รับความช่วยเหลือกลับคืนมา</p>	<p>4. ไม่เสนอข่าวที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนมากเกินไปเกินกว่าเหตุ เช่น การเผาตัวตายของนักศึกษารามคำแหง เป็นต้น</p> <p>5. มีความเป็นกลาง ต้องติดตามข่าวจนปิดรูปคดี เพื่อสรุปข้อเท็จจริงให้ประชาชนรับทราบ ไม่ใช้สื่อเป็นที่พิจารณาคดี</p>

จากตารางเปรียบเทียบที่แสดงข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 มีเกณฑ์ทางจริยธรรมที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเกณฑ์ทางจริยธรรมบางข้อยึดถือตามการพิจารณาคุณค่าข่าว (news value) โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ชมเป็นสำคัญ

- กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าว : สามารถให้ทัศนะทางจริยธรรม ของการประเมิน "ความรุนแรง" ที่ปรากฏในข่าวอาชญากรรมหลายลักษณะ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า มีทัศนะหลักที่สอดคล้องกับทัศนะของผู้บริหารงานข่าวของแต่ละสถานี ทั้งนี้เป็นผลจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ร่วม กับฝ่ายข่าวอาชญากรรมของสถานีโทรทัศน์นั้นๆ มาเป็นเวลานาน

ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์ทางจริยธรรมในคัดเลือกข่าวอาชญากรรม

ระหว่างกลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวอาชญากรรม

ระหว่างสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7

ประเภท ความรุนแรง	ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
การตาย	1.สภาพศพที่มีเลือด ไม่ออก อากาศระยะใกล้ที่เห็นราย ละเอียดชัดเจน  2.เลือดเป็นการแสดงความรุนแรง ต้องย้อมสีภาพ	1.สภาพศพที่มีเลือดไม่ออก อากาศระยะใกล้หรือแฉะ ภาพ  2.เลือดในปริมาณมากแสดง ถึงความรุนแรง ไม่ควร ออกอากาศ หรือต้อง ย้อมสีภาพ

ประเภท ความรุนแรง	ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
	<p>3.สภาพศพจุดเด่น บวม หน้า และ เป็นต้นต้อง ใช้เทคนิคการ บังภาพ และใช้ภาพระยะไกล</p> <p>4.ภาพศพไหม้ไฟ สามารถออก อากาศได้ ทั้งภาพระยะใกล้ ระยะปานกลางและระยะไกล</p> <p>5.การถ่ายภาพเป็นการเสริม ความรุนแรงต้องใช้ภาพ เคลื่อนไหว</p> <p>6.ไม่ออกอากาศภาพเหยื่อหรือ ผู้เคราะห์ร้าย เป็นการ ประจาน และตราบาป</p> <p>7.คดีฆนัตไม่ออกอากาศภาพ ศพที่แสดงการยั่ว</p>	<p>3.สภาพศพหน้าและ ผิวนั่ง ยู่ เป็นต้นไม่นำออกอากาศ</p> <p>4.ภาพศพไหม้เกรียมเหลือแต่ อวัยวะบางส่วน ไม่ออก อากาศภาพระยะใกล้</p> <p>5.ไม่ออกอากาศภาพศพของผู้ เคราะห์ร้าย เป็นการ ประจาน</p> <p>6.คดีฆนัตไม่ออกอากาศภาพ ศพที่แสดงการยั่ว</p>

ประเภท ความรุนแรง	ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
การบาดเจ็บ	<p>8.ภาพศพแขวนคอจะไม่ออกอากาศ</p> <p>9.ศพทหารต้องเสนอ ในภาพพจน์การเสียสละ</p> <p>1.เลือดที่อาบบริเวณบาดแผลออกอากาศโดยข้อมือสีเลือด</p> <p>2.ไม่ใช้ภาพถ่ายเจาะเฉพาะบาดแผลมาออกอากาศ</p> <p>3.ภาพแสดงความเจ็บปวดทางสีหน้า เสียงร้องไม่ออกอากาศ</p>	<p>7.ภาพศพแขวนคอจะไม่ออกอากาศ</p> <p>8.ศพทหาร ต้องเสนอในภาพพจน์การเสียสละ มีธงชาติคลุม</p> <p>1.เลือดที่อาบบริเวณบาดแผลไม่นำออกอากาศ</p> <p>2.ไม่ใช้ภาพถ่ายเจาะเฉพาะบาดแผลมาออกอากาศ</p> <p>3.ภาพความเจ็บปวดทางสีหน้า เสียงร้องเจ็บปวดออกอากาศได้</p>

ประเภท ความรุนแรง	ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
อาการทางจิต	<p>1. การเกิดอาการคลุ้มคลั่งที่ไม่เป็นการทำร้ายตัวเอง และผู้อื่นออกอากาศได้</p> <p>2. ไม่เสนอภาพใบหน้าเยาวชน ผู้เคราะห์ร้าย อันเป็นการประจาน และตราบาบ</p> <p>3. ไม่ออกอากาศเสียงสัมภาษณ์ อันแสดงความทารุณเกินขนาด</p>	<p>1. คนที่แสดงอาการคลุ้มคลั่งตามปกติ ไม่ทำร้ายใครออกอากาศได้</p> <p>2. ไม่เสนอ ภาพใบหน้าผู้เคราะห์ร้าย อันเป็นตราบาบสังคม</p> <p>3. ไม่มีข้อจำกัดด้านเสียง</p>
การใช้ หรือ การแสดงอาวุธ	<p>1. ภาพขณะกำลังสู้ หรืออยู่ตัวประกัน ออกอากาศระยะไกล</p> <p>2. ถ้าเหยื่อตาย ไม่ออกอากาศภาพขณะสังหาร</p>	<p>1. ภาพขณะกำลังสู้ หรืออยู่ตัวประกัน ออกอากาศระยะไกล ไม่แช่ภาพ</p> <p>2. ถ้าเหยื่อตาย ภาพขณะสังหาร ต้องใช้เทคนิคการบังภาพ</p>

ประเภท ความรุนแรง	ไทยทีวีสีช่อง 3	สถานีโทรทัศน์สีช่อง 7
การนำเสนอ ยานุภาพ	ออกอากาศได้ทุกขนาด ภาพ	ออกอากาศได้ทุกขนาด ภาพ
การใช้ละคร กำลัง	1. ไม่ออกอากาศภาพความ ชัดแย้งของบุคคลทั่วไป  2. ไม่ออกอากาศภาพพจน์ด้าน ลบของตำรวจ	1. ไม่ออกอากาศภาพความ ชัดแย้งของบุคคลทั่วไป  2. ไม่ออกอากาศภาพพจน์ด้าน ลบของตำรวจ
ทรัพย์สิน เสียหาย	1. ออกอากาศได้ทุกขนาดภาพ และไม่ถือว่ารุนแรง	1. ออกอากาศได้ทุกขนาดภาพ มักใช้แทนภาพศพ
การแสดงทาง วาจา	1. ไม่ออกอากาศคำหยาบ ภาษาเต็มสี่ และถ้อยคำ หมิ่นประมาท  2. ไม่ออกอากาศเสียง การด่าทอกัน	1. ไม่ออกอากาศคำหยาบ ภาษาเต็มสี่ และถ้อยคำ หมิ่นประมาท  2. ไม่ออกอากาศเสียง การด่าทอกัน

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์ทางจริยธรรมในการประเมิน "ความรุนแรง" ของกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งมีทัศนะสอดคล้องกัน แต่มีความแตกต่างกันในรายละเอียดบางประการ เช่นกรณีของศพนไหม้โพทางไทยทีวีสีช่อง 3 ออกอากาศได้ ในขณะที่ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 เห็นว่าไม่สมควรออกอากาศ ภาพแสดงความเจ็บปวดทางสีหน้า และเสียงร้องครวญครางทางไทยทีวีสีช่อง 3 พิจารณาว่า ก่อให้เกิดความสลดใจ และเป็นภาพพจน์ด้านลบของผู้เคราะห์ร้าย ในขณะที่ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ให้ความสำคัญกับการสร้างอารมณ์ให้กับภาพข่าว สามารถนำเสนอได้ และเป็นสิ่งที่ดึงความสนใจผู้ชมได้

อย่างไรก็ตามจากบทสัมภาษณ์ก็ไม่อาจสรุปให้เห็นถึง การมีจริยธรรมของผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ได้แน่ชัด เพราะจากทัศนะที่สรุปให้เห็นข้างต้น ก็แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ผลิตข่าวมีจริยธรรมในการผลิตข่าวอาชญากรรม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ชม ต่อสังคมมากกว่าผลประโยชน์ของทางสถานี และเพื่อให้ได้ภาพความเป็นจริงที่ชัดเจน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากภาพข่าวที่นำออกอากาศจริงมาเปรียบเทียบด้วย

#### ข. การเปรียบเทียบจุดยืนทางจริยธรรม และความเป็นจริงทางจอภาพ

จากผลการศึกษาเกณฑ์ทางจริยธรรม ของกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งที่พิจารณา "ความรุนแรง" ที่เหมาะสมต่อการออกอากาศนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาพข่าว และบทข่าวอาชญากรรมที่เสนอต่อผู้ชม ซึ่งได้จากการบันทึกวีดิโอเทประหว่างวันที่ 15 เมษายน - 15 พฤษภาคม 2533 พบว่า มีความไม่สอดคล้องกันหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ความไม่สอดคล้องกันของการพิจารณาการคัดเลือกเหตุการณ์ที่มาเป็น "ข่าวอาชญากรรม" ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ ผลที่ได้จากการศึกษาปริมาณข่าวอาชญากรรมที่นำเสนอในช่วงระยะเวลาทำการศึกษา 1 เดือน พบว่าทางไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 เลือกเสนอข่าวอาชญากรรมประเภทที่กระทำต่อชีวิต และร่างกายมนุษย์ชั้นอุกฉกรรจ์ ในอัตราร้อยละ 33.33 และร้อยละ 30.72 ตามลำดับ ซึ่งข่าวในลักษณะนี้เป็นข่าวอาชญากรรมที่มีเนื้อหาความรุนแรง โดยใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา ดังจะเห็นได้จากข่าวคดีการลอบสังหาร "เสี้ยเสี้ย เจ้าพ่ออีสาน" ข่าวฆาตกรรม เสี้ยเจ้าของร้าน "love flower" คดีสังหาร "แดง สิงห์ป่าซุง" เป็นต้น เป็นคดีที่แสดงความขัดแย้งกันทางผลประโยชน์ และเป็นผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มบุคคล ที่ไม่เกี่ยวเนื่องต่อส่วนรวม ซึ่งผิดจากเกณฑ์จริยธรรมของการคัดเลือกข่าวที่ทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งระบุไว้เมื่อตอนให้สัมภาษณ์ โดยเฉพาะในการรายงานข่าวอาชญากรรมของทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ได้มีการนำข่าวอาชญากรรมที่เข้าข่าย "ข่าวชาวบ้าน" ซึ่งไม่มีสาระเพียงพอมาเสนอ เช่น ข่าวฆาตกรรมที่บึงพลาญชัย ข่าวคดีฆาตกรรมนายจ้าง-สาวใช้ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานที่ขาดการยึดหลักจริยธรรม ตั้งแต่เริ่มคัดเลือกเหตุการณ์ที่จะมาเป็นข่าว

สำหรับข่าวอาชญากรรมที่มีความสำคัญระดับประเทศ และส่งผลกระทบต่อวงกว้าง อย่างเช่น ข่าวอาชญากรรมการเมือง มักไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง โดยทางไทยทีวีสีช่อง 3 ไม่มีการเสนอเลย และทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 เสนอเพียงข่าวเดียว คือการติดตามความคืบหน้าคดีฆ่าทูตชาวอู่อาร์เบีย นอกจากนี้ไม่เลือกเสนอข่าวสำคัญที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม ทางผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ยังนิยมเสนอข่าวอุบัติเหตุ และภัยพิบัติเล็กน้อย ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อวงกว้าง เช่นกรณีนิบัสคว่ำ โพลีเม็ทท์พระที่พิจิตร เป็นต้น ซึ่งข่าวอุบัติเหตุและภัยพิบัติออกอากาศมากเป็นลำดับที่ 2 ในอัตราร้อยละ 27.9



ข่าวอาชญากรรมทางไทยทีวีสีช่อง 3 เน้นการออกอากาศภาพความรุนแรงในข่าวอาชญากรรม ดังจะเห็นได้จาก กรณีที่สอง ทางไทยทีวีสีช่อง 3 ได้นำภาพศพมาเสนออย่างชัดเจนทั้งระยะปานกลาง และระยะใกล้ นอกจากนี้ยังถ่ายเจาะเฉพาะบริเวณบาดแผลที่ถูกยิงบนใบหน้า ตลอดจนไม่มีการย้อมสีเลือด ซึ่งในลักษณะการขาดจริยธรรมเช่นนี้ จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในกรณีที่สาม ซึ่งยังคงเสนอภาพศพโดยไม่ย้อมสีเลือด และมีการถ่ายเจาะให้เห็นบริเวณบาดแผลที่ถูกวัตถุระเบิดอย่างชัดเจน และในส่วนกรณีที่สี่ก็คล้ายคลึงกับกรณีที่สาม คือ เน้นรายละเอียดที่ศพเป็นประเด็นสำคัญในการเสนอข่าว แม้แต่ภาพสุดท้ายที่มีการแช่ภาพ ก็เป็นภาพส่วนขาผู้ตายที่มีคราบเลือด และร่องรอยการถูกยิง จากกรณีศึกษาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางไทยทีวีสีช่อง 3 ไม่คำนึงถึงเกณฑ์ทางจริยธรรมประการใด นอกจากนี้ยังให้ทัศนะใหม่ เมื่อมีการเสนอภาพความรุนแรงเหล่านี้ว่า เป็นความชื่นชอบของมนุษย์ ซึ่งในที่นี้ก็คือกลุ่มผู้ชม จากการสังเกตการณ์ พบว่า ทางสถานีไม่เคยนำไปประเมินกับกลุ่มผู้ชมที่แท้จริง ข้ออ้างนี้ได้มาจากความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรม ที่สมมติตัวเองเป็นผู้ชม

ส่วนการเสนอภาพข่าวของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 นั้น ได้แสดงให้เห็นว่ามีการคำนึงถึงจริยธรรม จากกรณีศึกษาที่สาม และที่สี่ ที่ทางไทยทีวีสีช่อง 3 ออกอากาศภาพความรุนแรง แต่ภาพข่าวที่ปรากฏทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ไม่แสดงความรุนแรงใดๆ เช่นในกรณีการสังหารเสียเจ้าของร้าน "love flower" ก็ไม่ออกอากาศภาพศพ และใช้ภาพบรรยากาศที่เกิดเหตุ, ความเสียหายของทรัพย์สินแทน และในกรณีการสังหาร "แดง สิงห์ป่าซุง" ก็เช่นกัน ภาพศพที่นำเสนอก็ใช้ภาพระยะไกล มีผ้าห่อศพ มีการย้อมสีเลือด และทำเทคนิคบังภาพ อันเป็นไปตามข้อกำหนดทางจริยธรรม แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตประการหนึ่งของการเสนอข่าวคดี "การเกิดอุบัติเหตุในกองถ่าย" ที่นำภาพศพในระยะใกล้ที่แสดงให้เห็นรายละเอียดของบาดแผลที่ชัดเจน และสีเลือดบนบาดแผลที่ปราศจากการย้อมสี ซึ่ง

แสดงให้เห็นข้อแตกต่างจากกรณีศึกษา 2 กรณีที่กล่าวข้างต้นอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ให้ความสำคัญในสิทธิของบุคคลต่างกัน กล่าวคือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในวงการธุรกิจ จะเสนอในลักษณะที่คำนึงถึงจริยธรรมมากกว่า คือคำนึงถึงผลกระทบต่อครอบครัว ญาติพี่น้องที่อยู่ในช่วงสังคมด้วย

### อภิปรายผล

จากผลสรุปที่ทำการประเมินไว้ข้างต้น พบว่า เกณฑ์ทางจริยธรรมที่ผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง นำมาพิจารณาความเหมาะสมของเหตุการณ์ที่มาเป็น "ข้าวอาชญากรรม" และระดับ "ความรุนแรง" ที่ควรเสนอและไม่ควรเสนอ มีพื้นฐานทางทฤษฎีแนวคิดจากข้อกำหนด "จรรยาบรรณ" ซึ่งใช้ เป็นแนวศึกษาในบทที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายที่เป็นการเน้นความรับผิดชอบอันบุคคลพึงมีต่ออาชีพ แม้ว่าในกลุ่มวิชาชีพผู้ผลิตข้าว ไม่เฉพาะข้าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์จะไม่มีบทกำหนดที่ชัดเจนอย่างนักหนังสือพิมพ์ แต่จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 นั้น พบว่า มีแนวคิด หรือที่ทางกลุ่มผู้ผลิตข้าวเหล่านั้นเข้าใจว่าเป็น "จริยธรรม" ในความคิดของกลุ่มหลายประการ สอดคล้องกับจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ และหลักธรรมทางพุทธศาสนา ดังนี้

1. การเสนอข่าวต้องเสนอแต่ความจริง ไม่มีการเสริมเติมแต่ง หรือที่ตรงกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาว่า "สัจจะ" ซึ่งตรงตามนโยบายการเสนอข่าวอาชญากรรมของกลุ่มผู้บริหารไทยทีวีสีช่อง 3 ที่ระบุว่าต้องเสนอข่าวทุกแง่ทุกมุมให้ประชาชนพิจารณาด้วยตนเอง แม้แต่การใช้สำนวนภาษาก็เช่นกัน ไม่ใช้ภาษาเติมสีตามแบบอย่างหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็สอดคล้องกับทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ที่มีหลักการว่าต้องเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา

2. ภาษาข่าวโทรทัศน์ต้องเป็นภาษาทางการ ไม่เสนอคำหยาบ การคำทอ ภาษาเดิมสี่เป็นต้น ซึ่งตรงกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาว่า "โสเจยยะ" หรือ "อาจารย์สมบัติ" อันสอดคล้องกับข้อที่ 1 คือทางไทยทีวีสีช่อง 3 และทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีหลักการว่าจะไม่ใช้สำนวนภาษาเหล่านี้ในข่าวอาชญากรรม อันย้าถึงความรุนแรง

3. การเสนอข่าวต้องมีเสรีภาพ ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของผู้ใด หรือทางพุทธศาสนา เรียกว่า "อกุศลมูล" จากการสัมภาษณ์ทีมข่าวอาชญากรรมถึงประสบการณ์การทำงานในฝ่ายข่าวของสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง พบว่าข่าวอาชญากรรมมักถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหลายด้าน เพราะลักษณะข่าวเป็นการสะท้อนภาพพจน์ด้านลบของผู้ตกเป็นข่าว ทางผู้ผลิตข่าวไทยทีวีสีช่อง 3 ก็เคยถูกลอบทำร้ายขณะไปตามข่าว แต่อย่างไรก็ตาม ทางผู้ผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งก็ยืนยันว่า การเสนอข่าวต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ชมเท่านั้น

4. ต้องรักษาความเป็นกลาง ปราศจากความลำเอียง หรือตรงกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาว่า "ความไม่มีอคติ" ซึ่งสอดคล้องกับข้อที่ 4 ซึ่งกลุ่มผู้ผลิตข่าวเกิดความลำเอียงจากความคุ้นเคย เช่น เป็นเพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง คนรู้จัก แต่ในฐานะที่เป็น "สื่อมวลชน" แล้ว กลุ่มผู้บริหารงานข่าวทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งเน้นด้านความเป็นกลาง

จากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ไม่อาจยับยั้งกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมให้ผลิตข่าวอาชญากรรมตามครรลองของจริยธรรมได้ ดังจะเห็นได้จาก ผลการเปรียบเทียบข่าวที่เสนอไปแล้วข้างต้นว่า มีความขัดแย้งต่อหลักการทางพุทธศาสนา ทั้งนี้เพราะกฎระเบียบดังกล่าว ทั้งที่เป็นในลักษณะความสำนึกทางจริยธรรม และข้อกำหนดทางจรรยาบรรณ เป็นเพียงสัญญาประชาคมที่ไม่มีผลบังคับทางกฎหมาย แดก

ต่างจากระเบียบข้อบังคับของคณะกรรมการ กบว. ที่ทางกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชีพกรรม ทั้งสองแห่งให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะมีบทลงโทษชัดเจนซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อธุรกิจของสถานีได้

อย่างไรก็ตาม ถ้าจะทำการเปรียบเทียบความสำคัญต่อจริยธรรมระหว่างกลุ่มผู้ผลิตข้าวอาชีพกรรมของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 นั้น พบว่า ในการคัดเลือกเหตุการณ์ที่มาเป็นข่าวอาชีพกรรมกลุ่มผู้บริหารงานข่าวไทยทีวีสีช่อง 3 ได้แสดงให้เห็นว่า มีจริยธรรมมากกว่ากลุ่มผู้บริหารงานข่าวของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ในประการสำคัญ ก็คือ ไม่นำข่าวที่ไม่มีสาระ เกิดผลกระทบในวงแคบ ประเภท "ข่าวชาวบ้าน" ซึ่งมักปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์มาเสนอ ในขณะที่ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ให้ความสนใจกับข่าวประเภทนี้ โดยออกอากาศทั้งในลักษณะที่เป็นคดีฆาตกรรม และอุบัติเหตุ เช่น ข่าวทหารพรานฆ่าสองแม่ลูก ชิงทรัพย์ ข่าว 5 หนุ่มควบ บี.เอ็ม.ดับบลิว.ชนลิลล์ ข่าวไฟไหม้ที่โรงงานผลิตสี จ.สมุทรปราการ ข่าวไฟไหม้กุฏิพระที่พิจิตร เป็นต้น แต่เมื่อทำการศึกษาจริยธรรมของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานทางสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง ในการนำเสนอ "ความรุนแรง" ในข่าวอาชีพกรรม กลับพบว่า กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 มีจริยธรรมมากกว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวของไทยทีวีสีช่อง 3 คือพยายามหลีกเลี่ยงการเสนอภาพข่าวที่ปรากฏ "ความรุนแรง" โดยการย่อมนี่เลือด การถ่ายภาพระยะไกล มุมกล้อง การใช้ภาพสถานที่เกิดเหตุ แทนภาพศพ เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวของไทยทีวีสีช่อง 3 นั้นเลือกเสนอภาพความรุนแรงจากเหตุการณ์โดยตรง

ส่วนการประเมินจริยธรรมระหว่างกลุ่มผู้บริหารงานข่าว และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวในฝ่ายข่าวอาชีพกรรมของสถานีโทรทัศน์แห่งเดียวกัน เกี่ยวกับการพิจารณาภาพความรุนแรงนั้น พบว่ากลุ่มผู้บริหารงานข่าวอาชีพกรรมของไทยทีวีสีช่อง 3

และสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ได้ให้ทัศนะ (จากการสัมภาษณ์) ที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในจริยธรรมมากกว่าผู้ปฏิบัติงานข่าว ยกตัวอย่าง เช่นกรณีการเสนอภาพข่าวอาชญากรรม กลุ่มผู้บริหารงานข่าวทุกคนของสถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง พิจารณาว่าต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้ชม ภาพใดที่มีความสยดสยองหรืออุจาด แม้ว่าช่างภาพจะถ่ายมาแต่ก็ไม่ให้นำออกอากาศ และในที่สุดกลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวจะเกิดการเรียนรู้ว่าภาพลักษณะใดเหมาะสม หรือไม่เหมาะสมต่อการออกอากาศและนำไปปฏิบัติ ในขณะที่ช่างภาพข่าวอาชญากรรมซึ่งเป็นผู้คัดเลือกภาพเหตุการณ์ลำดับแรกได้แสดงทัศนะกับผู้วิจัย ดังนี้ ช่างภาพข่าวอาชญากรรมไทยทีวีสีช่อง 3 ร้อยละ 100 และช่างภาพข่าวอาชญากรรมสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 ร้อยละ 80 ให้ทัศนะว่าต้องเก็บภาพเหตุการณ์ ทุกระยะภาพ ทุกชั้นตอนให้ได้ความครบโดยไม่พิจารณาถึง "ความรุนแรง" โดยเฉพาะภาพความรุนแรงขณะเกิดเหตุการณ์ เช่น กำลังกระโดดตึกฆ่าตัวตาย กำลังปาดคอ เป็นต้น ถือว่าเป็นความذبโวยของช่างภาพ และมักได้รับรางวัลพูลิตเซอร์จึงต้องจับภาพให้ได้ อย่างกรณีคนติดยาคลุ้มคลั่งกระโดดหลังคาตายนั่น ทางสถานีโทรทัศน์สีช่อง 7 นำมาเสนอโดยตลอด และก็ได้ได้รับรางวัลดังกล่าว

อุปสรรคสำคัญที่พบว่า มีผลต่อการย่อหย่อนทางจริยธรรมในกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรม ก็คืออุปสรรคจากสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่อิทธิพลจากนายทุน และการโฆษณา โดยเฉพาะประเทศที่อยู่ในระบบทุนนิยม นักวิจัยทางสื่อสารมวลชนของสหรัฐอเมริกา ชื่อดับบลิว เอช เฟอร์รี (W.H. Ferry) กล่าวว่า "สื่อมวลชนกำลังขายขยะ" มิได้ เป็นกระจกสะท้อนภาพของสังคมทั้งหมด หากแต่สะท้อนภาพเพียงส่วนเดียวที่นายทุนพอใจ และส่วนนั้นเป็นส่วนที่จะ "ขาย" ได้มากกว่าส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม สำหรับการเสนอข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ก็เช่นกันกำลังตกอยู่ใต้ภาวะการกดดันนี้ โดยนำความรุนแรงมาเป็นจุดขาย

การเสนอความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมนั้น ถือว่าเป็นไปตามนโยบาย การคัดเลือกเสนอข่าวประการหนึ่ง ที่กลุ่มผู้บริหารงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ทั้งสอง แห่งกำหนดให้กลุ่มปฏิบัติงานข่าวถือปฏิบัติ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวก็ ให้อธิบายสนับสนุนว่า ต้องพิจารณาที่ระดับความรุนแรงเป็นประการสำคัญก่อนกระทำการ สื่อข่าวด้วย เช่นกรณีไฟไหม้ เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุแล้ว พบว่าไฟดับ หรือไฟไหม้เพียง เล็กน้อย จะไม่ทำข่าว แต่ถ้าขณะกำลังลุกไหม้ มีปริมาณความเสียหายมากหรือ มีคนตาย ก็จะได้รับคัดเลือกมาเป็นข่าว เป็นต้น

ซึ่งกลุ่มผู้บริหารที่มีบทบาทต่อการกำหนดนโยบายการคัดเลือกข่าวนี้ ก็คือ ตัวแทนความต้องการของกลุ่มนายทุนของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง ซึ่งจากการวิจัยพบ ว่า ระบบการบริหารงานข่าวของไทยที่วิสัยช่อง 3 อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการผู้บริหารของสถานีโทรทัศน์ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ นายทุน อย่างใกล้ชิดมากกว่าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ดังจะเห็นได้จากการที่หัวหน้าฝ่ายข่าว และผู้ช่วย หัวหน้าฝ่ายข่าวที่ตัดสินใจออกอากาศข่าวอาชญากรรมทั้งภาพ และบทข่าวมาจาก คณะกรรมการผู้บริหารสถานี และเมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์ถึงการเสนอความรุนแรงใน ข่าวอาชญากรรมดังที่ปรากฏในกรณีศึกษาที่สอง สามและสี่นั้น พบว่าเป็นการสนองต่อ ความต้องการของผู้ชม โดยให้ทัศนะว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ผู้ชมชื่นชอบ (พรณทิพย์ พลกิจ, อ้างแล้ว) แต่จากการสังเกตการณ์บรรยากาศการผลิตข่าวในความเป็นจริง พบว่าการคำนึงถึงกลุ่มผู้ชมเป็นหลัก เป็นสิ่งที่หยิบยกมาพิจารณากันน้อยมาก กรณีการ เสนอข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏความรุนแรง ทางกลุ่มผู้ผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์ ทั้งสองแห่งก็ไม่เคยนำไปประเมินผลกับผู้ชมอย่างจริงจังว่า เกิดผลกระทบหรือไม่ และสิ่งใดควรเสนอหรือไม่ควรเสนอให้ผู้ชมรับรู้ แต่ประเมินด้วยความพึงพอใจของ ตนเอง

นอกจากนี้ สถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่ง ยังถูกรอบงำจากภาวะการแข่งขัน ด้านการเสนอข่าว เพื่อดึงความสนใจของผู้สนับสนุนรายการอันเป็นแหล่งรายได้หลัก

จะเห็นได้จากในแต่ละวัน บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมต้องเฝ้าดูข่าวอาชญากรรมที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทุกช่อง โดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์ที่เป็นคู่แข่งจะฉายที่มอนิเตอร์ใหญ่ เพื่อดูเทคนิค และการสร้างจุดสนใจในข่าวนั้น รวมทั้งตรวจสอบการตกข่าว ภาพข่าวที่ทางมูลนิธิต่าง ๆ นำส่งมายังสถานี ไม่ค่อยได้รับการพิจารณาออกอากาศ เพราะอาจซ้ำซ้อนกับการเสนอภาพของช่องอื่นๆได้ ทำให้ขาดความเด่น ยกเว้นกรณีที่น่าจะตกข่าว

จากภาวะที่เป็นไปข้างต้น ได้สะท้อนภาพรวมของการผลิตข่าวอาชญากรรมทางสถานีโทรทัศน์ว่า แม้ว่าในกลุ่มผู้ผลิตรายการข่าวอาชญากรรมทั้งทางไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ส่วนใหญ่ ที่มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม และคาดหวังว่าจะลดระดับการเสนอความรุนแรงลงหรือไม่เสนอข่าวอาชญากรรมที่ควบคู่กับความรุนแรง แต่จุดยืนทางอุดมคติดังกล่าวก็ไม่อาจต้านกระแสนโยบายด้านความอยู่รอดทางเศรษฐกิจได้ เพราะในขณะที่ทางสถานีหนึ่งก้าวกระโดดไกลด้านเทคนิค อุปกรณ์เครื่องมืออันทันสมัย ตลอดจนบุคลากรที่มีคุณภาพ (ซึ่งมีการซื้อตัวจากที่หนึ่ง ไปอีกที่หนึ่ง) สถานีแห่งอื่นๆ ก็ต้องตื่นตัวเร่งพัฒนาให้เท่าทันกัน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การขาดความสำนึกทางจริยธรรม อันเป็น "การควบคุมตนเอง" ของกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ สามารถมีส่วนทำลายค่านิยมพฤติกรรมและทัศนคติที่ดีบางประการในสังคมได้ อย่างกรณีผลกระทบที่เกิดกับผู้ชมก็นับเป็นประเด็นที่สำคัญ เพราะการเสนอเนื้อหาข่าวอาชญากรรม ส่วนใหญ่มีปรากฏ "ความรุนแรง" ที่ไม่ได้เป็นการสร้างสรรค์สังคม และอาจกลับเป็นการซ้ำเติม หรือแสดงเทคนิควิธีการทำผิด อันเป็นต้นแบบของพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ และสร้างความรู้สึกด้านชา จนอาจขาดวิจารณญาณที่ถูกต้องในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ เมื่อประสบกับสถานการณ์จริง และจากข้อจำกัดของสื่อโทรทัศน์ประการหนึ่งที่มีการศึกษาว่า สามารถสะท้อนภาพเหตุการณ์เพียงบางส่วนให้ผู้ชมได้

รับรู้เท่านั้น ไม่ใช่ทำหน้าที่ในลักษณะของ "กระจก" ที่สามารถสะท้อนภาพเหตุการณ์ทั้งหมดตามความเป็นจริง ซึ่งในภาวะอันจำกัดนี้ หากผู้ควบคุมสื่อแต่ละคนยึดถือ "หลักจริยธรรม" ในการเลือกเสนอ "ความรุนแรง" ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างแท้จริงแล้ว ก็สามารถสร้างสรรค์ข่าวสารที่มีคุณค่าอันจะนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

### ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่สมบูรณ์ตามความเป็นจริงมากที่สุด จึงทำการศึกษาทั้งในส่วนเกณฑ์การพิจารณาความรุนแรงอันเป็นแนวคิดทางอุดมคติ ประกอบกับความเป็นจริงทางจอภาพ และรวมถึงการเข้าสู่เหตุการณ์ การปฏิบัติงานของฝ่ายข่าวอาชญากรรมในสถานการณ์จริง ซึ่งนอกจากได้ข้อสรุปดังที่อภิปรายไปแล้ว ยังพบว่ายังมีเงื่อนไขเพิ่มเติมอีกหลายประการที่ควรทำการศึกษาคือ

1. แหล่งข่าวมีอิทธิพลต่อการกรองข่าวสาร ก่อนที่ข่าวดิบจะเข้าสู่กระบวนการกรองข่าวสาร (gatekeeping process) แหล่งข่าวสามารถกำหนดการถ่ายทอดข่าวสารได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างแหล่งข่าวกับกลุ่มผู้ผลิตข่าว โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมมักเกี่ยวข้องกับภาพพจน์ในแง่ลบ เหตุการณ์บางเหตุการณ์ อาจได้รับรายงานผิวเผิน บางเหตุการณ์อาจได้รับการรายงานแบบเจาะลึกแต่ไม่สามารถออกอากาศได้หมด เพราะกระทบกระเทือนถึงแหล่งข่าว และรูปคดีของทางตำรวจ นอกจากนี้ยังมีการให้ข่าวในรูปแบบของแหล่งข่าวลับ ซึ่งมีทั้งที่เป็นระบบธุรกิจ และระบบมิตรภาพ จึงควรมีการศึกษารายละเอียดถึง บทบาทของแหล่งข่าวในฐานะผู้กรองสารคนสำคัญของ การเสนอข่าวอาชญากรรม

2. กลุ่มผู้ผลิตรายการข่าวโทรทัศน์ ควรจะมีความรับผิดชอบต่อข่าวที่ทำการแพร่ภาพสู่สายตาผู้ชม โดยเน้นในส่วนที่จำเป็นต่อการรับรู้ของผู้ชมอย่างแท้จริง สำหรับการเสนอ "ความรุนแรง" ในข่าวอาชญากรรม เพราะฉะนั้นควรมีการศึกษาและประเมินความเหมาะสมของระดับ "ความรุนแรง" จากกลุ่มผู้ชม เป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช้การใช้วิจารณ์เฉพาะส่วนบุคคลมาเป็นเกณฑ์การตัดสินใจต่อไป

3. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของฝ่ายข่าวอาชญากรรมในการเสนอ "ความรุนแรง" โดยขาดการคำนึงถึงหลักจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

4. จากการที่กลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมมีพฤติกรรมที่ย่อหย่อนไปตามอิทธิพล และสิ่งจูงใจรอบด้านไม่อาจควบคุมตนเองให้ยึดตามแนวคิดทางอุดมคติ จึงควรมีการรวมตัวกันในกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ เพื่อจัดตั้ง "จรรยาบรรณ" ซึ่งมีข้อกำหนดที่แน่ชัดเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสามารถนำไปเป็นบรรทัดฐานในการถือปฏิบัติ อันเป็นการส่งเสริมให้รายการข่าวอาชญากรรมมีคุณภาพยิ่งขึ้น

5. ในกรณีที่มีการยกเลิกหน่วยงานที่รับผิดชอบการออกกฎระเบียบ อาทิ กบว. กลุ่มผู้ผลิตรายการข่าวโทรทัศน์ทุกฝ่าย สามารถร่วมมือกันในการควบคุมกันเองได้อย่างมีประสิทธิภาพของ ความรุนแรง ก็นำมาประเมินหาข้อสรุปร่วมเป็นข้อกำหนดทางจรรยาบรรณให้ทุกฝ่ายถือปฏิบัติ แม้จะไม่มีบทลงโทษทางกฎหมาย แต่จรรยาบรรณก็เป็นสิ่งเตือนใจให้สำนึกต่อความรับผิดชอบสังคม